

OPINIONS

El consell de redacció d'aquesta revista va creure convenient fer una enquesta després del primer any de vida de la mateixa, ja que així es podien solucionar dues coses:

- 1.ª Que a través de l'enquesta tothom pogués donar la seva opinió, i
- 2.ª A través de l'opinió de la gent, poder millorar tant els articles com el format de la revista, ja que és per al poble i ha de ser a gust d'ell.

Es va fer una enquesta que no comprometia gens, ja que no cal firmar-la, però, tot i això, es veu que tothom va molt carregat de feina i no hi ha massa temps per a contestar-la, ja que són molt poques les persones que ho han fet.

Es empipador perdre ocasions per a opinar sobre una cosa, ja que no sempre es troba un moment adequat per a fer-ho, i aquest es podia i encara es pot aprofitar, ja que les persones que no hàgiu contestat i tingueu ganes de fer-ho, podeu encara enviar-les (junt amb tota classe d'opinions) el més ràpidament possible a Isabel Valls - Can Elies. Nosaltres us ho agraiem i, per altra part, us feu un servei a vosaltres mateixos.

QUÈ PODRÍEM FER L'ANY 70?

Sota aquest mateix títol vaig llegir, fa uns quants dies, un escrit dels nostres mossens aparegut al full parroquial. El títol em va agradar força. «Els mossens ens deuen presentar el què pensen que hauria d'aconseguir la nostra comunitat cristiana, en aquest any que encetem» —vaig pensar—. Això seria molt interessant, sobretot tenint en compte els canvis que hi ha hagut darrerament a la nostra parròquia.

Més avall, diuen: «¿què esperem els mossens dels cristians de Santa Eulàlia?» La pregunta era valenta. Vaig pensar en un programa general, amb les metes que ens cal aconseguir durant aquest any.

Però —ja ho deveu haver llegit la majoria— ens surten amb tres avisos referents a la missa dels diumenges. Em va decepcionar. Perquè els tres avisos (la puntualitat, l'ocupació dels primers bancs i la petició de lectors) ja són importants per a millorar la nostra participació a la missa dels diumenges; però són molt poca cosa. Voleu dir que no podem fer molt més aquest any 70? No us sembla que es pot esperar més dels cristians de Santa Eulàlia? Perquè de cristians ho som tota la setmana i no només l'estona de la missa del diumenge. I encara en la missa del diumenge, a més de la puntualitat, l'ocupació dels primers bancs i la participació en la lectura dels textos, hem d'aconseguir molt més, em sembla.

En fi, crec que hem de ser molt ambiciosos i molt exigents. Crec que hem d'aspirar a una comunitat cristiana conscient, unida, en tensió, activa... Potser valdria la pena parlar-ne.

J. Sampera

ENS PREOCUPEM PROU DELS NOSTRES FILLS?

En general tots els pares es preocupen dels seus fills en tots els aspectes, no ja sols en el menjar i en el vestir, sinó també, en la seva educació i formació. Tots els pedagogs, estan d'acord en que és molt important que

el nen vegi que entre els pares i els mestres hi ha un contacte i també, que el nen s'adoni que els seus pares tenen interès per les coses que fa ell. Dic això perquè aquest any per Nadal els nens i nenes que havien anat a Colònies, van fer un treball manual i un pessebre amb figures fetes amb fang per ells mateixos, que ells tots sols amb la direcció dels seus monitors van pintar i vernissar, tots plegats es van passar tot una colla de dies treballant amb il·lusió i muntant la seva exposició de treballs manuals i de pessebre que ells havien fet, entre altres moltes coses, perquè els seus pares ho anessin a veure.

A part de la informació dels propis nens, els mossens van anunciar l'exposició a totes les misses, dient que des del dia de Nadal, fins el dia de Reis, estaria oberta després de les misses de les dotze.

Es va fer tal com s'havia anunciat, i a part de tres o quatre pares i set o vuit persones forasteres, no vem veure a ningú més.

Potser cal que ens prenguem les coses seriosament quan es tracta dels nostres propis fills!

Isabel

EL CATECISME

A Santa Eulàlia hi ha, com a tots els pobles, el problema del Catecisme, perquè no troben noies per ensenyar-lo. Abans el catecisme durava als infants 10 cursos (dels 4 als 14 anys), i a cada final de curs hi havia una excursió. Actualment el catecisme té una crisi tant d'infants, com de persones a ensenyar-lo.

A un poble veí de Santa Eulàlia, el catecisme dura 3 cursos:

- 1 curs, l'any abans de la Comunió.
- 2 curs, l'any de la Comunió.
- 3 curs, l'any següent de la Comunió.

Allà el catecisme el fan senyores casades i mares de família anomenades «mares catequistes». Cada senyora (o «mare catequista») té al seu ordre 10 o 12 infants de la mateixa edat i del mateix curs. Al final del curs són examinats pel mossèn. El catecisme el fan

el dissabte o diumenge a casa de la mare catequista. Algunes vegades es reuneixen els mossens, les mares catequistes i els infants a fer un berenar o alguna excursió.

No creieu que a Santa Eulàlia seria necessària una secció de «mares catequistes»?

Deupí

MASSA CANVIS

Aquesta vegada escric, potser, en nom de moltes persons grans; és sobre unes quantes actituds dels nous mossens:

- A una part de la gent gran no els hi agrada de tenir tants mossens.
- Tampoc no els agrada que els mossens no confessin mai (per confessar el jovent ha d'anar a Granollers). Mossèn Tomàs, confessava mitja hora abans de les misses, cada diumenge.
- També han dit com és que els mossens no hàgin muntat un pessebre (tan bonic que el tenim cada any).
- També podien arreglar l'església.
- Tampoc no volen el canvi d'horari de les misses.

Mossens: si féssim aquestes coses la gent gran estaria més contenta.

Un jove de La Sagrera

COMENTARIS

A vegades escoltant se senten comentaris que fan pensar una mica, ho dic perquè l'altre dia vaig sentir dos senyors que parlaven i deien, tot mirant els últims «arreglos» que s'estan fent per Santa Eulàlia:

—Escolta, tú: és possible que encara hi hagi enginyers de ponts i camins?

Jo, que vaig mirar l'obra que es feia, vaig pensar que potser tenien raó.

Isabel